

119 . Mironești | Comuna: Gostinari | Județ: Giurgiu | Punct: Malu Roșu | Anul: 2005

Anul: 2005

Cod RAN: 103390.01

Perioade: Preistorie, Protoistorie, Evul Mediu

Epoci: Neolitic, Eneolitic, Epoca bronzului timpuriu, Epoca bronzului, Hallstatt, La Tène, Epoca medievală timpurie

Tipuri sit: locuire

Categorii sit: Domestic, Neatribuit

Autori: Alexandra Comșa, Alexandru Morintz, Marin Panait, Traian Popa, Cristian Schuster

Instituții: Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan" - Secția Tracologie, București, Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan" - Secția Tracologie, București, Universitatea București, Muzeul Județean "Teohari Antonescu", Giurgiu, Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan" - Secția Tracologie, București

Raport

Situl se află amplasat pe un promontoriu (altitudinea: 82 m) din terasa dreaptă a văii Argeșului, fiind flancat la N de aceasta, la S de o vale care-l desparte de drumul comunal, la E de o vale puțin adâncă, iar la V de una mult mai adâncă, separându-l de punctul „Conacul lui Palade”. Starea de conservare a sitului este medie, existând un proces de eroziune permanentă în partea nordică a acestuia, mai exact spre râul Argeș. Săpăturile sistematice de la „Malu Roșu” au fost inițiate în vara anului 2002, anterior, în 1989 s-a practicat numai un mic sondaj, când au fost trasate două secțiuni S1 (10 x 2 m), S2 (10 x 2 m) și caseta C1 (4 x 4 m) la S2. După o întrerupere de doi ani de zile, cercetările arheologice au fost reluate în perioada 16 iunie–6 august 2005, fiind finanțate integral de MJ Giurgiu. În timpul campaniei arheologice din vara anului 2005 au fost trasate șase secțiuni: S3=S1/2005 (10 x 2 m), S4=S2/2005 (10 x 2 m), S5=S3/2005 (10 x 2 m), S6=S4/2005 (10 x 2 m), S7=S5/2005 (10 x 2 m) și S8=S6/2005 (10 x 2 m), la care se adaugă casetele C2=C1/2005 (2 x 2 m) și C3=C2/2005 (2 x 4 m), trasate la S3=S1/2005 și, respectiv, la S5=S3/2005. Materialul descoperit în suprafețele cercetate aparține mai multor culturi, specifice unor epoci diverse: culturile Cernavodă I, Cernavodă III, Cernavodă II, Tei, Radovanu, din Hallstatt, Latène și feudalismul timpuriu. Facem precizarea că, materialul arheologic descoperit în timpul acestei campanii aparține în proporție de 70% culturilor Cernavodă I și Cernavodă III. Dintre complexele descoperite menționăm 2 construcții de suprafață (una în S3=S1/2005 și cealaltă în S5=S3/2005), ambele aparținând culturii Cernavodă III. Dacă prima locuință are un inventar extrem de sărac – reducându-se la bucăți de chirpici, din podină și câteva fragmente ceramice –, materialul arheologic descoperit în cea de-a doua casă este ceva mai substanțial. Locuința respectivă a fost descoperită în S5=S3/2005, iar pentru a-i surprinde limitele (3,7 x 2,8 m) s-a trasat în partea nord-vestică, C3=C2/2005, între careurile 1-4. Descoperite, începând cu adâncimea de 0,4 m, urmele locuinței coboară, dar numai în unele locuri, până la -0,9 m, adică în apropierea solului viu. Inventarul construcției cuprinde fragmente ceramice (în majoritate de culoare roșiatică), bucăți mari de chirpici, din podină, unelte de silex (fragmentare), cărbune, iar la baza ei un strat de cenușă, destul de consistent, lucru care ne determină să presupunem că ea a fost distrusă în urma unui incendiu. Este vorba de o locuință de suprafață, cu podină din lut și suprastructură de chirpici, așa cum sunt mai toate locuințele care au aparținut comunităților Cernavodă III. Elementul cel mai caracteristic îl reprezintă însă ceramica, prezentă în toată suprafața cercetată.

Din păcate, materialul ceramic descoperit se prezintă mai mult fragmentar, astfel că posibilitățile de reîntregire ale unor vase sunt foarte mici. Au fost identificate buze și funduri de vase, apucători, tortițe tubulare și late, sugerându-ne prezența mai multor tipuri și forme de vase. Pasta din care sunt lucrate vasele respective (grosieră, semigrosieră, semifină, fină) are în compoziția ei lut, pleavă (în special cele care aparțin culturii Cernavodă I), nisip, pietricele și lut fin (cazul culturii Cernavodă III). Decorul aferent materialului

ceramic se compune din caneluri exterioare și interioare, brâuri alveolate în relief, unele dintre ele duble, brâuri alveolate, altele crestate etc. Culoarea predominantă rămâne cea roșiatică (în special cea care aparține ceramicii Cernavodă III), dar există și fragmente ceramice de culoare cenușie, cafenie și cărămizie. Singurul vas întreg, a fost descoperit în S8=S6/2005, în caroul 4, între -0,5 și -0,8 m. De dimensiuni mijlocii, vasul este ușor arcuit, cu fundul plat și buza dreaptă, având ca decor un brâu format din linii inegale (obținute prin tehnica inciziei, la care se adaugă două apucători, dispuse pândant, pe aceeași parte a vasului (exterior și interior). De culoare cafenie-cenușie, pasta are în compoziție lut, nisip și pietricele, prezentând și o ardere secundară. Din punct de vedere cronologic, vasul aparține culturii Cernavodă I sau perioadei de tranziție spre Cernavodă III. În privința uneltelor de silex, acestea nu sunt prea numeroase, păstrându-se doar într-o formă fragmentară. În schimb, materialul osteologic este destul de bogat, aparținând atât unor animale domestice, cât și sălbatice: Bos taurus, Ovis aries, Caprea hircus, Sus domesticus, Canis familiaris, Equus caballus, Cervum elaphus și Sus scrofa.

În privința epocii bronzului, aceasta este reprezentată de culturile Tei și Radovanu, care se reducându-se însă doar la câteva fragmente ceramice, unele dintre ele au ca decor motive geometrice, în special triunghiul. A fost descoperit și un fragment tipic pentru cultura Glina, din Bronzul Timpuriu.

La fel ca și în cazul epocii bronzului, epoca fierului este reprezentată de câteva fragmente ceramice hallstattiene (cultura Basarabi) și alte getice, la care se adaugă materialul specific feudalismului timpuriu.

Întregul lot de material arheologic se află depozitat la MJ Giurgiu

Informații suplimentare online

[Raportul 3443 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
